

בבית המשפט העליון

בש"פ 8367/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המערער: אריאל פורמנובסקי

נגד

המשיבים:

1. עו"ד אפרים נווה
2. השופטת אתי כרייף
3. פלונית
4. גלובס פבלישר עיתונות (1983) בע"מ
5. הוצאת עיתון הארץ בע"מ
6. מדינת ישראל – משטרת ישראל
7. פלוני

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 28.11.2019 בע"ח 31176-11-19 שניתנה על ידי כבוד השופט מ' לוי

בשם המערער: בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 28.11.2019 בע"ח 31176-11-19 (השופט מ' לוי), בגדרה נדחה ערעור על החלטת בית משפט השלום שלא לעיין מחדש בצו איסור פרסום, שהוצא ביחס לכמה מהנחקרים ב'פרשת המינויים'.

2. המשיבה 3 (להלן: המשיבה) נחקרה במשטרה בחשד למתן טובות הנאה למשיב 1, לשם קידום ענייניה האישיים או המשפחתיים. ביום 10.1.2019 הוצא צו איסור פרסום ביחס לשמה של המשיבה, כמו גם ביחס לשמותיהם של מעורבים נוספים בפרשה, בשל הנזק החמור העלול להיגרם להם כתוצאה מהפרסום. על החלטה זו הגישו העיתונאים 'גלובס' ו'הארץ' ערעור לבית המשפט המחוזי בתל-אביב, וזה נדחה. הוצאת עיתון 'הארץ' לא אמרה נואש והגישה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון – בש"פ 1039/19 (השופט י' עמית); הרשות ניתנה. בית המשפט דן בשיקולים השונים לגבי

פרסום שמותיהם של המעורבים וקבע, כי הצו יוסיף לחול ביחס למשיבה, ואילו על שמה של השופטת אתי כרייף לא יחול עוד איסור פרסום. בית המשפט עמד על ההבחנה ביניהן: "מצאתי להבחין בין שתי המשיבות, ולקבל את הבקשה ככל שהיא נוגעת לנשופטת כרייף, בשל מעמדה הציבורי כשופטת מכהנת. לא כך לגבי [המשיבה], שהיא אדם פרטי לכל דבר ועניין, כך שמול הנזק החמור שבפרסום לא עומד ענין ציבורי בפרסום זהותה. מובן כי אם וככל שיוחלט על הגשת כתב אישום נגד [המשיבה], עשויה נקודת האיזון להשתנות".

3. אחר הדברים האלה, הגיש אריאל פורמנובסקי בקשה לבית משפט השלום, במסגרתה ביקש "לעיין מחדש בהחלטתו ו/או בהחלטת כבוד השופט עמית". לדבריו, בשל נסיבות שונות המפורטות בבקשתו, המשיבה אינה אישיות פרטית, ואין מקום להבחין בינה, לבין השופטת כרייף. בבקשתו עתר פורמנובסקי לחשוף גם את פרטי בעלה של המשיבה. היחידה החוקרת התנגדה לבקשה בציינה שמאז ניתנה ההחלטה לאסור על פרסום שמה של המשיבה, המליצה המשטרה לסגור את תיק החקירה נגדה בהעדר ראיות. לטעמה, עובדה זו מטה עוד יותר את הכף נגד פרסום שמה. אשר לבקשה לחשוף את פרטי בעלה של המשיבה, הרי שזה לא נחקר על-ידי המשטרה ולא היה צד להליך, ולפיכך אין צורך לחשוף את פרטיו. המשיבה הוסיפה מצדה, כי על-פי סעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, אין בסיס לבקשה לעיין מחדש בהחלטת בית המשפט לאסור פרסום, והדרך לתקוף את הצו היא בהגשת בקשה לביטולו.

4. בהחלטת בית משפט השלום (השופט ע' מסארווה) מיום 3.11.2019 – נדחתה הבקשה. תחילה העלה בית המשפט ספק, אם יש לפורמנובסקי מעמד בהליך. מספר בקשות לביטול צו איסור הפרסום הוגשו לבית המשפט ונדונו; פורמנובסקי לא היה צד להן. חודשים לאחר שהוצא הצו ולאחר שנדחו הבקשות לבטלו, הגיח לפתע פורמנובסקי ועתר "לעיין מחדש" באותן החלטות. לגופם של דברים קבע בית המשפט, כי לא חל שינוי בנסיבות. עיקר המידע שעל אודותיו מבקש פורמנובסקי להסתמך היה לפניו עוד בתחילה, ולא היה בו כדי לשנות את מעמדה של המשיבה מאדם פרטי לדמות ציבורית.

5. פורמנובסקי הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי (השופט מ' לוי), ובהחלטה מיום 28.11.2019 נקבע, כי "דין הערעור להידחות על הסף, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבים ומבלי צורך לקיים דיון בערעור". בית המשפט המחוזי תמך את החלטתו בששה נימוקים. אין הצדקה לחזור על כולם. בפתח דבריו קבל בית המשפט על לשונו הבוטה והפוגענית של פורמנובסקי, אשר יחס "מניעים זרים לבתי המשפט, להנהלת בתי המשפט ולשופטים מכהנים אחדים", וחרף החלטה שהורתה לו לתקן את כתב טענותיו – דבק בשלו. בית המשפט קבע, כי די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף. לגופם של דברים קבע, כי

"למעשה ולאמיתו של דבר, בקשת [פורמנובסקי] לבית משפט קמא לא היתה בגדר בקשה לעיון מחדש, כפי שהוצגה כביכול, כי אם ביסודה ובעיקרה היא בקשה לביטול איסור הפרסום, ומעין ערר על ההחלטה הקודמת של כב' השופט מסארווה בדבר איסור הפרסום ובפועל אף מעין ערר על החלטת כב' השופט עמית".

מכאן הבקשה שלפני.

6. בבקשתו חוזר פורמנובסקי על טענות שהעלה בראשונה. לדבריו, בשל שלל נסיבות, המשיבה אינה אנונימית כי אם דמות ציבורית, ומשכך יש להסיר את צו איסור הפרסום בעניינה. צו איסור הפרסום יוצר לדבריו אפליה בינה לבין השופטת כרייף, אשר שמה פורסם ברבים. לגרסתו, עקרון סופיות הדיון אינו חל בצווי איסור פרסום, "שכן מדובר בצווים ארעיים שיכולים להשתנות בכל רגע נתון לפי צרכי חקירה, או לפי התפתחויות חדשות", ולכן לא היתה מניעה להגיש את בקשתו. עוד טוען פורמנובסקי, כי יש מקום להסיר את צו איסור הפרסום, הגם שלבסוף הוחלט שלא להעמיד את המשיבה לדין, זאת בהסתמך על מה שנקבע בבש"פ 6988/19, על-פיו סגירת תיק חקירה איננה שוללת את פרסום שמו של מי שנחשד בעבר.

7. לאחר עיון בבקשה, על נספחיה, ושקילת נימוקיה, הגעתי לכלל מסקנה כי העניין דנן איננו מצדיק דיון ב'גלגול שלישי'. למעשה, ניצבים אנחנו לכאורה על ספו של 'גלגול שלישי'. הבקשה לביטול איסור הפרסום נדונה בשלוש ערכאות שונות, ובהגיעה לערכאה השלישית – התקבלה בחלקה. הבחנתו של השופט עמית, בין עניינה של המשיבה, לבין עניינה של השופטת כרייף, לא הניחה את דעתו של פורמנובסקי והוא ביקש להרהר אחריה בבקשה שהוכתרה על-ידו כ'בקשה לעיון מחדש'. בקשתו לא נתמכה במידע חדש שלא היה ידוע בתחילה, היא גם לא הראתה כי חל שינוי בנסיבות. משנסתיים הדיון בבית המשפט העליון ולא הוצגו נסיבות חדשות, לא היה מקום לשוב ולדון בבקשה. לבטח, שעה שפורמנובסקי כלל לא היה שותף להגשת בקשת הביטול שהוגשה בראשונה. עם מתן ההחלטה בבש"פ 1039/19, נסתם הגולל על הבקשה במתכונתה. הרוצה לבטל מעתה את איסור הפרסום בעניינה של המשיבה, נדרש להצביע על קיומן של נסיבות חדשות, בחלוף העיתים.

8. לבסוף, לא אוכל שלא להתייחס ל'זכות העמידה' של פורמנובסקי בהליך. על פני הדברים, אין מדובר בבעל דבר, גם לא בעיתונאי או איש תקשורת. שני עיתונים ביקשו את ביטול הצו בתחילה; בקשותיהם נדחו פעם, פעמיים ושלוש. משנדחו, הכירו בסופיות הדיון. יש להניח, כי אם היו משתנות הנסיבות, היו עושים את אשר לאל ידם

כדי להביא לביטול הצו. הם לא עשו כן, גם לא גופי תקשורת אחרים. "יבוא בעל הכרם ויכלה את קוציו" (בבלי, בבא מציעא פג, ע"ב).

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

משלא נתבקשה תשובה, ורק מטעם זה, לא אעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ז בכסלו התש"פ (25.12.2019).

שׁוֹפֵט